

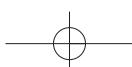
KISS DÉNES

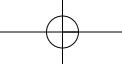
Az agy térségein át

*Az agy roppant térségein át
 kinézek a hom-lukon keresztül
 de elfedi a közeli világ
 a titokzatos végtelenséget
 eltakarják a hegyek és a fák
 csak figyelek: rettentő nézet
 néz vissza rám mindenestűl
 a hatalmas csillagvilág
 fel nem foghatón mert torzan
 s kancsalul mutatja magát
 és e mutatványba az agy
 mindensége is beleroppan*

*De azért csak nézzük egymást
 Az agyi kis végtelenség
 mint valami külön égbolt kibámul
 s ahogy rejt a koponya
 vele sok csillagos kis eszmét
 figyeli egymást a két csoda
 két világ rettentő végtelenjét
 s vajon a nagyat is védi koponya
 vagy csak csillagok távola
 folytonos hajnalok és esték
 feszülésében égnek lobognak
 tüzei irtózatos nagy napoknak?*

*Az agy homályos távolain át
 a hom-lukon kifelé nézegetek:
 milyen ott kívül a nagyvilág
 napok holdak csillagok milyenek?
 Mert belül a végtelen agyban
 a képzelet távolság és idő
 valóságos akár maga az élet
 de minden porcikája láthatatlan
 és ott élek millió sejtben
 tengernyi tökeletlen részlet
 bár a sokaságát rejtem
 a titkos és isteni egésznek*

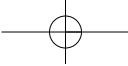

[Kiss Dénes versei]

Ott bent

*Ott bent már csak a kemény gránit sötétje
 és makacsul őrzi ősi gránitságát
 Mint kristályosult ej mered az égre
 Meglazítani atomjait sem lehet
 De én tudom szorong benne világ előtti
 rettentő és vakító világlás
 az eltitkolt nagy világlelet
 ott bujdokol az ősbetegség az őskor
 a vas tömör kövekben neszten
 és mi is ízeinkben hordjuk porszemeket
 a világszétomlásnak – a szél is viszi
 és az örökök mozgás minden megnehezít
 s arcunkba vágja sziszegő kárörömmel
 miközben magunk leszünk a szél a vihar
 Ott belül már csak az acél a gránit
 az feszül míg fajunk kibal –
 Csontunkban lisztté lesz a mész
 Ragyog az éjszakák csillagaival
 malomkövek néma összeforgása
 az örökök isteni összeesküvés
 Nem tudom van bajom nincs bajom
 Sejttől sejtig ugrál belül a fájdalom
 mint amikor a gyerekek az utcán
 kereszt alakú négyzetekbe kavicsot dobva
 önfeledten játszanak de addig is
 könnyörtelen pereg az idő homokja
 Nincs és nem volt soha más ok más adat!*

[Kiss Dénes versei]

A múlt kék szárnycsapás

*Összerombolva az arc
 Romok romok törött téglák
 De kinéz mögülüük az ifjúság
 a moziban megszorított kéz
 az egymás melletti szoros ülés
 mögöttük mező fölöttük a fák
 a szem szép összeeskívés
 az arc hangtalan hirdetés
 meg nem írt levél minden vonás
 Ráncokon fecskék ünnek
 Drótokon némult dallamosodás
 istenirányba elemelkedés
 egyetlen kék szárnycsapás az ég
 galambok röpte csoportos
 néma porcelán rebbénés
 és mögötte ott távol
 a szülőföld is ide néz
 valami sosem volt hazából*

Gy. Szabó Béla: A szárhegyi kápolna

KISS DÉNES (1936) költő, író, kritikus, nyelvészeti tanulmányok szerzője. A *Lyukasóra* című folyóirat szerkesztőbizottsági tagja. 2007-től a Magyar Írók Egyesületének elnöke.

